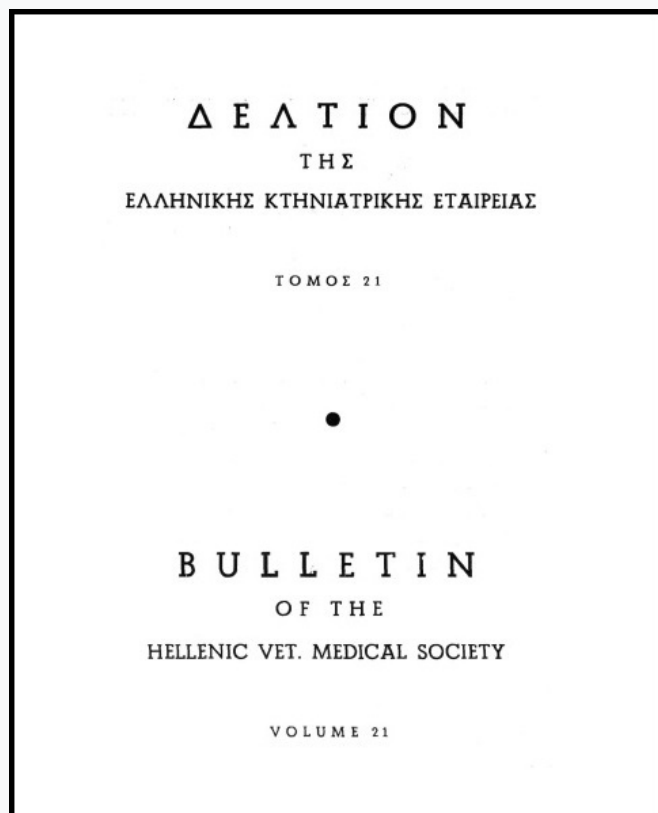

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 21, No 2 (1970)

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΟΞΕΙΑΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΔΙΑΓΝΩΣΘΕΙΣΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΣ

Α. Γ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Ν. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

doi: [10.12681/jhvms.20015](https://doi.org/10.12681/jhvms.20015)

Copyright © 2019, Α.Γ.ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ Ε.Ν.ΣΤΟΦΟΡΟΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. Γ., & ΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. Ν. (1970). ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΟΞΕΙΑΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΔΙΑΓΝΩΣΘΕΙΣΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΣ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 21(2), 109–114. <https://doi.org/10.12681/jhvms.20015>

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΟΞΕΙΑΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΔΙΑΓΝΩΣΘΕΙΣΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΣ

Υπό

Α. Γ. Φραγκοπούλου* και Ε. Ν. Στοφόρου*

Κατά τὸ ἔτος 1969 μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπομονώσωμεν ἐκ παθολογικοῦ ὑλικοῦ χοίρου, ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Ἀργους, τὸν *Erysipelothrix Insidiosa*, παθογόνον αἷτιον ὡς γνωστὸν τῆς ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων.

Ἡ ἐρυθρά τῶν χοίρων εἶναι διαδεδομένη καὶ γνωστὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην ὑφίσταται εἰς τὰ περισσότερα κράτη αὐτῆς μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν Βαλκανίων. Παρ' ὅλον ὅμως ὅτι αὕτη εἶναι τοσοῦτον διαδεδομένη ὅλως περιέργως, εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶχε μέχρι πρότινος ἀκόμη διαπιστωθῇ καὶ περιγραφῇ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὡς ἦτο φυσικὸν ἡγείρεν ἐρωτήματα καὶ συζητήσεις μεταξὺ τῶν Κτηνιάτρων τῆς χώρας μας.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως παλαιότεροι συνάδελφοι ὑπεστήριζον ὅτι εἶχον κατὰ καιροὺς διαγνώσει κλινικῶς βεβαίως καὶ νεκροτομικῶς τὴν ἐρυθρὰν τῶν χοίρων.

Οἱ Ρακόπουλος καὶ Σαμπάνης, κατὰ προφορικὴν αὐτῶν ἀνακοίνωσιν, εἶχον διαπιστώσει κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1925 ἕως 1939 τόσον εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὅσον καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Αἰτωλοακαρνανίας, κατὰ καιροὺς, κρούσματα θανατηφόρα ἐπὶ χοίρων ἀποδοθέντα ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐρυθράν. Ἐπίσης, ὁ Λειβαδᾶς διεπίστωσεν τὴν ἐρυθρὰν τῶν χοίρων πρό τριακονταετίας εἰς τὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης (Παρίσης καὶ συν., 1968). Τέλος, ἡ νόσος αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐπιζωοτιολογικὸν Δελτίον τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπὴρ. Καβάλας μηνὸς Ἰουνίου 1967.

Ἡ πρώτη ἐπίσημος περιγραφὴ καὶ ἐργαστηριακὴ διάγνωσις τῆς ἐρυθρᾶς ἐν Ἑλλάδι ἐγένετο ὑπὸ τῶν Ε. Παρίση, Κ. Βλάχου, Σ. Λέκκα καὶ Ε. Τσιρογιάννη (1968).

Δελτ. Ἑλλ. Κτην. Ἑτ., Τ. 21, τ. 2.

* Ἐλήφθη πρὸς δημοσίευσιν τὴν 2-6-1970.

* Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον. Ἐργαστήρια Διαγνώσεων καὶ Ἰών.

ΗΜΕΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟΝ

Τὴν 21-11-69 ἐλάβομεν πρὸς ἐξέτασιν παθολογικὸν ὑλικὸν χοίρου (σπλὴν, νεφροί, ὄστουν), ἀποσταλὲν ὑπὸ τοῦ Ἄγροτικοῦ Κτηνιατρείου Ἄργους, τὸ ἱστορικὸν τοῦ ὁποίου, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὸ ἀποσταλὲν πληροφοριακὸν δελτίον καὶ τὰς παρασχεθείσας τηλεφωνικῶς πληροφορίας, εἶχεν ὡς ἐξῆς :

«Εἰς χοιροστάσιον εὐρισκόμενον εἰς Κεφαλάρι Ἄργους, ἰδιοκτησίας Θ.Β. καὶ Π.Κ. ἀποτελούμενον ἐξ 60 χοίρων ἔθανον ἐντὸς 24 ὥρων 3 χοῖροι, οἵτινες παρούσασαν πυρετὸν $41,5^{\circ}$ — 42° C, ἐλαφρὰν διάρροϊαν, ὑστάθειαν καὶ ἐρυθρὰς κηλίδας ἐπὶ τοῦ δέρματος. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ χοιροστάσιον μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν πρώτων θανατηφόρων κρουσμάτων ἐγένετο ὀροεμβολιασμός κατὰ τῆς πανώλους τῶν χοίρων, πλὴν ὅμως τὰ κρούσματα ἐσυνεχίσθησαν».

Κατὰ τὴν μακροσκοπικὴν παθολογοανατομικὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀποσταλέντος παθολογικοῦ ὑλικοῦ, διεπιστώσαμεν ἔντονον συμφορήσιν τῶν νεφρῶν, ὑπεραιμίαν καὶ ὑπερτροφίαν τοῦ σπληνός.

Ἐπιχρίσματα ἐκ τοῦ νεφροῦ χρωσθέντα κατὰ Gram ἀπέδειξαν κατὰ τὴν μικροσκοπικὴν αὐτῶν ἐξέτασιν τὴν ὑπαρξίν μικρῶν καὶ λεπτῶν βακίλλων Gram θετικῶν.

Ἐκ τοῦ σπληνός καὶ τῶν νεφρῶν ἐπραγματοποιήθησαν σποραὶ εἰς αἵματούχον ἄγαρ, ἄγαρ ὀρρόν, ζωμὸν ὀρρόν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν γνωστῶν θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων ἀπομονώσεως τῶν ἐντεροβακτηριδίων.

Τὴν ἐπομένην διαπιστώσαμεν ἄφθονον ἀνάπτυξιν ἐπὶ τοῦ αἵματός-χου ἄγαρ ὡς καὶ τοῦ ἄγαρ ὀρροῦ καὶ ὁμοιόμορφον θολερότητα ἐπὶ τοῦ ζωμοῦ ὀρροῦ, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ θρεπτικὰ ὑλικά οὐδεμία ἀξία λόγου ἀνάπτυξις παρατηρήθη.

Αἱ ἐπὶ τοῦ αἵματός-χου ἄγαρ ἀποικίαι ἐνεμφανίζοντο μικραὶ περιβαλλόμεναι ὑπὸ μικρᾶς ζώνης αἰμολύσεως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄγαρ ὀρροῦ, ἐπίσης ἀποικίαι μικραὶ διαυγεῖς.

Ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις ἐπιχρισμάτων ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναπτυχθέντων θρεπτικῶν ὑλικῶν, ἀπέδειξαν τὴν παρουσίαν βακίλλων μικρῶν, λεπτῶν Gram θετικῶν.

Αἱ βιοχημικαὶ καὶ λοιπαὶ δοκιμαὶ τοῦ ἀπομονωθέντος μικροοργανισμοῦ ἀπέδειξαν ὅτι οὗτος ἐστερεῖτο κινητικότητος, ἦτο ἀρνητικὸς εἰς τὴν ἰνδόλην καὶ τὴν καταλάσιν, ἡ ἀντίδρασις Voges-Proskauer ἦτο ἐπίσης ἀρνητικὴ, δὲν ἀνεπτύσσετο ἐπὶ τοῦ Mackonkey ἄγαρ καὶ ἐπροκαλοῦσεν αἰμόλυσιν τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων τοῦ προβάτου.

Ἐκ καθαρᾶς καλλιέργειας ζωμοῦ 24 ὥρων τοῦ ἀπομονωθέντος μικροοργανισμοῦ ἐπραγματοποιήθησαν ἐνοφθαλμισμοὶ εἰς 10 λευκόμυας ἐν-

δοπεριτοναϊκῶς διὰ 0,5 κ. ἐκ. καλλιεργήματος ὥς καὶ εἰς δύο περιστερὰς ἐνδομυϊκῶς διὰ 1 κ. ἐκ.

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω πειραματόζωα ἔθανον ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἐκ τῆς διενεργηθείσης δὲ ἐπ' αὐτῶν νεκροψίας διεπιστώθη σηψαιμία. Ἐκ τούτων ἐπετεύχθη ἡ ἀπομόνωσις τοῦ μολύναντος μικροοργανισμοῦ. Ἐρυδόμενοι ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εὐρημάτων καὶ τῶν ιδιοτήτων τοῦ ἀπομονωθέντος μικροοργανισμοῦ ἤχθημεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἀπομονωθείς παθογόνος μικροοργανισμὸς ἦτο τὸ *Erysipelothrix Insidiosa*.

Παραλλήλως, προέβημεν καὶ εἰς τὴν δοκιμὴν τῆς εὐαισθησίας τοῦ του ἔναντι ἀντιβιοτικῶν συστήσαντες τὴν κατάλληλον ἀντιβιοθεραπείαν. Δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ ἐν λόγῳ χοιροστάσιον ἅμα τῇ ἐκδηλώσει τῆς ἀσθενείας, λόγῳ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως, ἵνα ἔχωμεν οὕτω ἰδίαν ἀντίληψιν τοῦ περιστατικοῦ. Τοῦτο ἐγένετο μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν, ὅτε ὁ πληθυσμὸς τοῦ χοιροστασίου εὕρισκετο ἤδη ἐν πλήρῃ ἀποθεραπείᾳ. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἀπέμεινεν νὰ διαπιστωθῇ ἐκ τῆς ἐπιτοπίου μεταβάσεώς μας, ἦσαν αἱ ἐξῆς συνθῆκαι διαβιώσεως καὶ διατροφῆς: τὸ χοιροστάσιον ἀπετελεῖτο ἐκ παλαιῶν ἀνθυγιεινῶν οἰκημάτων, τὸ δὲ προαύλιον ἦτο ἐκ χώματος καὶ λασπῶδες. Οἱ χοῖροι ἦσαν κακῆς γενικῶς θρεπτικῆς καταστάσεως καὶ οὐχὶ καλῆς ἀναπτύξεως, ἡ δὲ διατροφή αὐτῶν ἐπραγματοποιήτο ἐξ ἀπορριμάτων σφαγείων ὥς καὶ ἄλλων ἀνθυγιεινῶν τροφῶν.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἡ μικροβιολογικὴ ἐξέτασις τοῦ ἀποσταλέντος παθολογικοῦ ὑλικοῦ χοίρου, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἀπομονωθείς μικροοργανισμὸς ἀνῆκεν εἰς τὸν *Erysipelothrix Insidiosa*, παθογόνον αἷτιον τῆς ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων. Οὕτω, ἡ ἐρυθρὰ τῶν χοίρων διαπιστοῦται ἐργαστηριακῶς διὰ μίαν ἀκόμη φοράν εἰς τὴν χώραν μας καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν ὀξείαν αὐτῆς μορφήν.

Γενικῶς, ἡ ἐργαστηριακὴ διάγνωσις τῆς ἐρυθρᾶς καὶ δὴ τῆς ὀξείας μορφῆς ταύτης δὲν παρουσιάζει οὐδεμίαν δυσχέρειαν. Ὁ παθογόνος μικροοργανισμὸς τῆς ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων ἀπομονοῦται εὐκόλως ἐπὶ τῶν συνήθων θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων καὶ δὲν ἀπαιτοῦνται εἰδικὰ πρὸς τοῦτο θρεπτικά ὑλικά. Ἐπὶ πλέον δυνάμεθα εὐχερῶς νὰ παρατηρήσωμεν τὸν μικροοργανισμὸν διὰ μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως ἐπιχρισμάτων, ληφθέντων ἐκ τῶν νεφρῶν ἢ τὸν σπλῆνα δι' ἀπλῆς κατὰ Gram χρώσεως.

Ἡ διαφορικὴ διάγνωσις τῆς νόσου ἔναντι ἄλλων νοσημάτων τῶν χοίρων, ἅτινα δυνατόν νὰ προσομοιάζουσι τῆς ἐρυθρᾶς δὲν νομίζομεν ὅτι παρουσιάζει μεγάλην δυσχέρειαν. Μεταξὺ τῶν νοσημάτων τούτων ἡ πανώλης δὲν παρουσιάζει ὑψηλὸν πυρετόν, ἡ ἐξέλιξις τῆς νόσου δὲν εἶναι

τόσον ταχεῖα ὅσον εἰς τὴν ὀξεῖαν μορφήν τῆς ἐρυθρᾶς, ἐπὶ πλέον νεκροτομικῶς παρατηροῦμεν μικρὰς στικτὰς αἱμορραγίας ἐπὶ τῆς φλοιώδους ἐπιφανείας τῶν νεφρῶν. Ὁ σπλὴν δὲν ἐμφανίζει διόγκωσιν ἢ συμφορήσιν, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὅμως αὐτῆς παρατηροῦνται ἐκτεταμέναι ἐκχυμώσεις. Τὰ διάφορα παρεγχυματικὰ ὄργανα, γενικῶς, δὲν δίδουν τὴν ὅσιν συμφορήσεως ἢ σηψαιμίας. Τέλος, ἡ μικροβιολογικὴ ἐξέταση καὶ ἡ χρησιμοποίησις ἀντιβιοτικῶν θὰ δώσουν μία θετικὴν ἀπάντησιν ὑπὲρ τῆς μᾶς ἢ τῆς ἄλλης νόσου.

Ὁ ἄνθρωπος ἐμφανίζεται μὲ εἰδικὰς χαρακτηριστικὰς ἐντοπίσεις ἐπὶ τῶν ἀδένων τῆς λαρυγγοφαρυγγικῆς χώρας καὶ τοῦ χαρακτηριστικοῦ οἰδήματος εἰς τὴν χώραν τοῦ λαιμοῦ.

Ἡ παστεριδίαις χαρακτηρίζεται ἐκ τῆς πνευμονίας, αἱ δὲ σαλμονελλώσεις χαρακτηρίζονται ἐκ τῶν ἐκτεταμένων κυανῶν κηλίδων ἐπὶ τοῦ δέρματος, τῆς διαρροίας καὶ τῆς χαρακτηριστικῆς σπληνομεγαλείας, ἥτις ὅμως δὲν προέρχεται ἐκ συμφορήσεως ἢ ὑπαιμίας, ὥς συμβαίνει εἰς τὴν ἐρυθράν. Ἐξ ἄλλου ἡ μικροβιολογικὴ διάγνωσις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπομόνωσιν τῆς σαλμονέλλας, ἐφ' ὅσον θὰ πρόκειται περὶ παρατυφικῆς λοιμώξεως.

Ὡς πρὸς τὴν λυστερίαις φρονοῦμεν ὅτι δὲν ὑφίσταται δυσχέρεια διαγνώσεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς διότι ἡ λυστερίαις ἐμφανίζεται συνήθως μὲ νευρικὴν συμπτωματολογίαν ἢ κι' ἀποβολάς, ἡ δὲ σηψαιμικὴ μορφή αὐτῆς δὲν προσβάλλει τοὺς ἐνήλικας χοίρους. Ἡ μόνη ὁμοιότης ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο νόσων εἶναι ἡ μορφολογικὴ ὁμοιότης τῶν δύο παθογόνων μικροοργανισμῶν. Δέον ἐπίσης ὅπως σημειωθῇ ὅτι ὅσον εὐχερὲς εἶναι ἡ ἀπομόνωσις τοῦ *Erysipelotrix*, τόσον δυσχερὲς εἶναι ἡ ἀπομόνωσις τῆς *Listeria* καὶ δυσχεροτάτη τυγχάνει ἡ θεραπεία ταύτης.

Ὡς πρὸς τὸ ἐρώτημα εἰ ὑπάρχει ἢ ὄχι εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἐρυθρὰ τῶν χοίρων, φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐρυθρὰ ὑφίστατο εἰς τὴν χώραν μας ἀνέκαθεν, πλὴν ὅμως αὕτη ἐμφανίζεται σπανιώτατα πλήττουσα μικρὰ χοιροστάσια, ὑπὸ τὴν ὀξεῖαν μορφήν καὶ ἐκλαμβάνεται συνήθως κλινικῶς ὡς ἑτέρα νόσος.

Οἱ λόγοι οἵτινες συνέβαλον εἰς τὴν σποραδικὴν ἐμφάνισιν, εἰς τὴν μὴ διασποράν καὶ γενικῶς δὲν εὐνόησαν τὴν διάδοσιν τῆς νόσου, ἦσαν κατὰ τὴν γνώμην μας οἱ ἑξῆς :

1) Ἡ ἔλλειψις εἰς τὴν χώραν μας, κατὰ τὸ παρελθόν, μεγάλων συγκεντρώσεων χοίρων, ὥς καὶ ἡ παντελὴς ἔλλειψις χοιροτροφῶν πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

2) Ἡ ἀνθεκτικότης τῆς φυλῆς : εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸ παρελ-

θόν δὲν ὑπῆρχον βελτιωμένοι φυλαὶ χοίρων· πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων οὐδὲν εἰσάγετο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δι' ἀναπαραγωγὴν. Οὕτω, ἡ χοιροτροφία εἰς τὴν χώραν μας ἀπετελεῖτο κατ' ἀποκλειστικότητα ἀπὸ τὴν χωρικὴν ἢ οἰκόσιτον τοιαύτην, δημιουργηθείσης κατὰ περιφερείας μιᾶς αὐτοχθόνου φυλῆς (Rustique), ἣτις καὶ εἶχεν προσαρμοσθῇ εἰς τὰς τοπικὰς συνθήκας, παρουσιάζουσα ὑψηλὸν βαθμὸν ἀνθεκτικότητος ἐναντι ὄχι μόνον τῆς ἐρυθρᾶς ἀλλὰ καὶ ἄλλων τινῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

Ἡ ἰδιότης αὕτη τῶν ἐγχωρίων φυλῶν χοίρων νὰ ἀνθίστανται ἐναντι τῆς ἐρυθρᾶς ἀναφέρεται καὶ ὑπὸ τοῦ Basset.

3) Τὸ εἶδος καὶ τὸ σύστημα τῆς διατροφῆς : εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν ἐχρησιμοποιοῦντο κατὰ τὸ παρελθὸν συνθετικαὶ καὶ γενικῶς βιομηχανοποιημέναι τροφαί, οὐδὲ ἀπορρίματα Νοσοκομείων, Ἑστιάτοριων, Στρατώνων κλπ. Ὡς εἶναι γνωστόν, εἰς τὴν οἰκόσιτον χωρικὴν χοιροτροφίαν, ἐχορηγεῖτο τροφή ἀποτελουμένη ἐκ λαχανικῶν, καρπῶν, ὀσπρίων κλπ. γεωργικῶν ὑποπροϊόντων.

4) Ἡ μὴ μεγάλη διακίνησις καὶ ἐμπορία κατὰ τὸ παρελθὸν ζώντων ἢ ἐσφαγμένων χοίρων ὥς καὶ ἡ μὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή χοίρων δὲν εὐνόησαν τὴν διάδοσιν τῆς νόσου μεταξὺ τοῦ χοιρείου πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Η Α

Ἡ ἐργαστηριακὴ ἐξέτασις, σχετικῶς εὐκόλος, ὑποβοηθεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς ὀξείας μορφῆς τῆς ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων, ἡ ὁποία κλινικῶς συνήθως ἐκλαμβάνεται ὡς ἐτέρα νόσος.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. **Basset J.** : *Maladies Infectieuses*, (1946).
2. **Maninger R., Mocsy J.** : *Les Maladies Infectieuses des Animaux Domestiques*, (1959).
3. **Stableforth A. W., Galloway I.** : *Infectious Diseases of Animals*, (1959).
4. **Hagans'** *Infectious Diseases of Domestic Animals*, (1966).
5. **Ε. Παρίση, Κ. Βλάχου, Σ. Λέκκα, Ε. Τσιρογιάννη** : Περίπτωσης ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων εἰς μίαν ἐκτροφὴν εἰς τὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης. (Ἐπιστ. Ἑπετηρ. Κτηνιατρ. Σχολῆς Θεσσαλονίκης, 1968, σελ. 719).
6. **Dunne H. W.** : *Diseases of Swine*, (1965).
7. **Bianchi E.** : *Le Malattie dei Suini* (1961).

S U M M A R Y

A case of acute Swine Erysipelas diagnosed in the Laboratory.By **A. Frangopoulos** * and **E. Stoforos** *

The authors describe a case of acute Swine Erysipelas.

They think that the appearance of the disease under this form in Greece gives the wrong impression that the disease does not exist in Greece.

Finally they describe the relatively easy Laboratory technique for diagnosis which helps greatly the discovery of this disease.

R É S U M É

Sur un cas de rouget du porc diagnostiqué au Laboratoire.

Les auteurs décrivent un cas de forme aigüe du rouget du porc.

Ils soutiennent que l'apparition de la maladie sous cette forme en Grèce donne la fausse impression que la maladie n'existe pas en Grèce.

En fin ils décrivent la technique de Laboratoire pour son diagnostic qui est relativement facile et qui aide beaucoup au dépistage de la maladie.

R I A S S U N T O

Caso di mal rosso acuto nel suino.

Gli autori descrivono un caso acuto di mal rosso nei suini.

Questi sostengono che l'apparizione della malattia sotto la forma acuta in Grecia e la ragione per la quale dava l'impressione che non esisteva in Grecia.

In fine descrivono le tecniche di laboratorio per la diagnosi di questa malattia.

* Ministry of Agriculture, Veterinary Bacteriological Institute. Iera Odos str. 75, Athens, Greece.